

## Woord van Leven oktober 2018

### **“Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet” (Gal 5,18)**

De apostel Paulus schrijft een brief aan de christenen van Galatië, een gebied in het centrum van het huidige Turkije, waar hij zelf het Evangelie had gebracht en dat hem na aan het hart lag. In die gemeenschap vonden sommigen dat de christenen alle voorschriften van de wet van Mozes zouden moeten onderhouden om aangenaam te zijn aan God en hun heil te bereiken. Paulus affirmeert dat we niet meer ‘onder de wet’ staan omdat Jezus zelf, Zoon van God en redder van de mensheid, door zijn dood en verrijzenis zich voor allen tot de weg heeft gemaakt naar de Vader toe. Het geloof in Hem opent ons hart voor het handelen van de Geest van God zelf die ons leidt en vergezelt op de wegen van het leven.

Volgens Paulus gaat het er niet om de wet te onderhouden, maar alles terug te brengen tot de wortel daarvan, en, wat veel verder gaat, zich te laten leiden door de Heilige Geest. Een paar regels eerder in de tekst schrijft hij dan ook: “Heel de wet is vervuld in één uitspraak: ‘Heb uw naaste lief als uzelf’” (Gal 5,14). In de christelijke liefde voor God en voor de medemens vinden we de vrijheid en verantwoordelijkheid van de kinderen Gods. Want naar het voorbeeld van Jezus zijn wij geroepen om iedereen lief te hebben, om als eerste lief te hebben, om van de ander te houden als van onszelf, en ook van degenen die we als vijand ervaren.

*“Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet”*

De liefde die van God komt brengt ons ertoe verantwoordelijkheid te dragen in ons gezin, op ons werk en overal waar we zijn. We zijn geroepen om relaties op te bouwen in vrede en rechtvaardigheid en volgens de vigerende wetten.

De wet van de liefde is het meest soliede fundament van onze samenleving. Daarover vertelt Maria A. uit Parijs: “Ik geef les in de periferie van mijn stad, in een kansarme omgeving met mensen van allerlei slag, multicultureel. We zijn bezig met interdisciplinaire projecten om in groepjes te werken, broederlijkheid te beleven onder collega’s en om voor de leerlingen geloofwaardig te zijn bij het overdragen van dit model. Ik heb moeten leren om niet meteen resultaat te verwachten, ook wanneer een kind niet verandert. Belangrijk is in hem of haar te blijven geloven, en de leerling te begeleiden, te waarderen en te belonen. Soms lijkt het me dat het niet lukt om iets te veranderen. Maar het gebeurt ook dat ik kan zien dat wat is opgebouwd vrucht draagt. Een van mijn leerlingen gedroeg zich tijdens de les niet erg opbouwend. Kalm en duidelijk heb ik haar toen uitgelegd dat ieder zijn deel moet doen om in harmonie met elkaar te leven. De dag daarna schreef ze me: *“Sorry voor mijn gedrag. Het zal niet meer gebeuren. Ik weet dat u van ons concrete daden verwacht en geen woorden, en ik wil me daarvoor inzetten. U bent iemand die aan ons leerlingen de juiste waarden doorgeeft en de wil om te slagen.”*<sup>[1]</sup>

*“Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet”*

In liefde leven is niet enkel een vrucht van onze inspanningen. Het is de Geest die ons is geschonken en aan wie we altijd hulp kunnen vragen, die ons de kracht geeft steeds vrijer te worden van de slavernij van ons egoïsme en om in liefde te leven.

Chiara Lubich schrijft: “Het is de liefde die ons beweegt, die ons ingeeft hoe we kunnen antwoorden op bepaalde situaties en op de keuzes die we geroepen zijn te maken. Het is de liefde die ons helpt te onderscheiden of het goed is wat ik doe of niet: dit is niet goed, dat doe ik niet. Het is de liefde die ons beweegt om het goede voor de ander te zoeken. We worden niet geleid door iets van buitenaf, maar door dat nieuwe leven dat de Geest in ons heeft geplant. Krachten, hart en geest, al onze capaciteiten kunnen zich ontplooiën volgens de Geest, omdat ze in de liefde tot een geheel zijn geworden en volledig ter beschikking staan van het plan dat God heeft met ons en met de maatschappij. We zijn vrij om lief te hebben.”<sup>[2]</sup>

Letizia Magri en de Commissie van het Woord van Leven

<sup>[1]</sup> “Un’insegnante nei sobborghi di Parigi” – getuigenis van Maria A. (Parijs) – “*La grande attrattiva del tempo presente*”, Castel Gandolfo 3 maart 2018 (zie: [www.focolare.org](http://www.focolare.org)).

<sup>[2]</sup> Chiara Lubich, *Quella voce ‘dentro’*, in «Città Nuova» 50 (2006/10), blz. 9.